

מעשה בסוחר

בהשראת אגדה אמהרית

הדמויות:

סוחר.

אישה צעירה.

זקנה.

חמור.

*במקום שכתוב ב כתב יד, באמהרית.

תמונה 1

המקום: ליד עץ. מתחת לעץ ישן סוחר.

את הבמה חוצה אישה זקנה (שלא שמה לב לסוחר ששוכב). היא מושכת חבל ארוך וממלמלת באמהרית, והולכת לצד השני של הבמה וככל שהיא מתרחקת החבל נמתח יותר. מושכת בכוח ובקצהו השני של החבל נגלית חבילה שנגררת, ובו זמנית הסוחר נוחר. לשמע הנחירות הזקנה מתקרבת לחבילה וחושדת שהנחירות באות מהחבילה. בוחנת אותה בקפדנות ובחשדנות.

זקנה: (לחבילה) האם מישהו נמצא בפנים...

(סורקת את החבילה אך עדיין חוששת לגעת בה) *... מ' ק'...*

{שוב נחירות. היא מגלה שזה הסוחר. בועטת בו, מעירה אותו וממשיכה ללכת.

יוצאת.

הסוחר מתעורר, ולא רואה אף אחד סביבו אבל הוא רואה חבילה חזקה לנגד עיניו.

משפשף את עיניו כלא מאמין, ובינתיים החבילה נעלמת. כשהוא מסיים לשפשף את עיניו מפוקח אותן, אינו רואה את החבילה {

סוחר: (מבולבל) אני חושב שאני צריך רופא עיניים. רופא... דוקטור... דחוף!

הסוחר ממחר לצאת כשהוא שוכח ומשאיר אחריו את הצרור שלו.

תמונה 2

צעירה נכנסת בשריקות. מבחינה בחבילה ובוטטת בה. בוחנת אותה. בודקת שאין אף אחד בסביבה. מרימה ובודקת את תוכנה.

צעירה: (סופרת את הכסף) באלוהים, יש פה בדיוק מאה ב'יר! כנראה שזה היום שלי. אלוהים אוהב אותי היום. כנראה שעשיתי משהו טוב. תודה לך, אלוהים. (ממהרת ללכת. עוצרת וחושבת) רגע אחד, מישהו בטח שכח את הכסף מתחת לעץ. אולי זה כל מה שיש לו?... מצד שני אין סימן של מי הכסף ואני צריכה כסף. הכסף הזה יכול לעזור לסגור כמה חובות. ונגיד שאני רוצה להחזיר את הכסף, למי אחזיר אותו? אין אפילו חמור בסביבה? (הולכת וחוזרת מתלבטת) ...יש לי רעיון. כדי שאני אהיה שלמה עם עצמי, אני אשכב לנוח מתחת לעץ חצי שעה. אם יעבור מישהו וישאל על הכסף ויגיד לי כמה כסף יש בשקית, אחזיר לו את הכסף וזה יהיה כאילו לא מצאתי כסף היום וזהו. (שוכבת מתחת לעץ. נרדמת)

{אחר זמן מה נכנס הסוחר בבהלה, כולו מזיע, ומודאג ומחפש בכול פינה}

סוחר: ...איפה זה? *אני בטוח שכחתי את זה פה... איפה זה יכול להיות...* לעזאזל, איפה שמתי את זה? (לאישה הצעירה. חושב אותה לבחור) היי, אתה...

{הצעירה לא עונה.}

הסוחר: (לעצמו / ולקהל) ... רגע, אם הוא היה מוצא את הכסף שלי הוא היה כבר מסתלק מפה, *היה בורח מהר ולוקח את הכסף לעצמו*, אף בנאדם לא נשאר באותו מקום כשהוא מוצא כסף. אבל לייטר ביטחון אני אסלק אותו מכאן, כי אם הוא יתעורר ויראה אותי מחפש ומוצא את הכסף שלי, יחשוב שזה הכסף שלו או של מישהו אחר וירצה שנחלק אותו בינינו. (בועט בצעירה) היי, קום זה העץ שלי.

צעירה: (מתעוררת) מה אתה רוצה ממני? למה אתה בועט.

סוחר: סליחה, חשבתי שאת בחור.

צעירה: מה לא רואים?

סוחר: רואים-רואים, *רואי את צפיכה אלכת אשה*. אני ישנתי פה קודם.

צעירה: *למה מה קרפף? העץ שלך?*

סוחר: *ככה אני רוצה, אני הייתי פה קודם.*

צעירה: העץ הוא של אלוהים ואלוהים הוא של כולם.

סוחר: מה את מבלבלת לי את המוח על אלוהים, (גוער בה) *תסתלקי משם!*

צעירה: טוב אם אתה מתעקש, שלום ושיהיה לך יום טוב.

סוחר: (לועג לה) "ושיהיה לך יום טוב..."

**} הסוחר מתחיל בחיפוש קדחתניים.
הצעירה יוצאת אבל חוזרת להציץ**

צעירה: (פאזזה) תראה, אם תגיד לי מה אתה מחפש אולי אני יכולה לעזור לך לחפש.

סוחר: (לקהל) ראיתם איזה ממזרה זאת? היא רוצה שאני אגלה לה מה שאני מחפש. עכשיו אתם מבינים למה היא רוצה לעזור לי בחיפוש? שאם היא תמצא את הכסף, תסתיר אותו ותיקח לעצמה. אני אומר לכם שהעולם של היום מלא נוכלים, גנבים ורמאים...
(מוציא מטפחת לנגב זיעה. לאישה הצעירה) אל תתערבי לי בחיים. אלה דברים ביני לביני. צאי לי מהחיים, צאי מתחת לעץ!

צעירה: מה אתה מזיע כל-כך? אתה חולה?

סוחר: מה אכפת לך שאני מזיע? אני רוצה להזיע! אני אוהב להזיע! ואני לא חולה!

צעירה: בסדר רציתי רק לעזור לך מה אתה צועק?

סוחר: "רציתי לעזור לך". *אני כבר מכיר את העלמה שלך.*

(לקהל) אתם רואים באיזו דרך ערמומית ובאיזו תמימות הם מתנהגים הנוכלים האלה? אפילו הבחורות למדו את זה לאיזה עולם הגענו. (לאישה הצעירה) שהלכה בינתיים ליד העץ מבלי שירגיש) איפה את?

צעירה: אני פה. (מתקרבת אליו)

סוחר: *מה את את ערפפת בעניינים שלך תעמדי שם ליד השיחים*

ואל תעקבי אחרי מה שאני מחפש ואל תדברי איתי בכלל, בסדר?

(ממתין לתשובה. זועם) בסדר!

- צעירה: בסדר. (זזה הצידה, ליד השיחים ומציצה) תמשיך לחפש.
- סוחר: מאיפה את יודעת שאני מחפש? ...
- אולי אני עושה התעמלות? ... (מבצע מספר תרגילי מתיחה)
- אולי אני עושה תרגילי כתפיים ומתאמן בריקוד אתיופי ואת מפריעה לי? (מתחיל לרקוד בצורה מגוחכת. מתרברב) יודעת לרקוד ככה?
- צעירה: ככה לא. (צוחקת בזמן שהוא רוקד)
- סוחר: (עוצר את ריקודו) מה את צוחקת? עכשיו תסתמי ותסתובבי. *תסתובבי!*
- צעירה: בסדר, אם אתה מתעקש... להסתובב ככה? (עושה סיבובים על המקום)
- סוחר: לא ככה, מטומטמת, (מדגים) ככה. תסתובבי עם הגב שלך אלי שאני לא אראה אותך רואה אותי. עכשיו תסתירי את העיניים הקדמיות שלך... וגם את העיניים האחוריות שלך... (בודק שהיא לא רואה. לקהל) אלה מסוכנים, יש להם עיניים גם מלפנים וגם מאחור.
- (מחפש בשטח. לעצמו במסכנות) אני בטוח שזה היה פה.
- (על סף בכי) *אני נשבע בקברי של הסבתא שלי, שזה היה פה...*
- צעירה: (עם הגב אליו. מראה את השקית) אתה מחפש את השקית הזאת?
- סוחר: (מיד מפסיק לבכות) כן, זה שלי, למה לא אמרת מקודם! ...
- }הסוחר מנסה להתנפל עליה ולחטוף את השקית אך לא מצליח.
האישה הצעירה משתעשעת אתו. }**
- סוחר: תעצרי! ...
- את עושה לי סחרחורת.
- צעירה: אני ניסיתי לעזור לך ואתה התחלת לנעור כמו חמור...
- סוחר: (מתחנן) תני לי את השקית שלי...
- (צועק) ג-נ-בת...
- צעירה: אף אחד לא ישמע אותך מכאן. (צוחקת עליו)
- סוחר: זה הכסף שלי ואת גנבת לי אותו. תעצרי, את עושה לי מערבולת בראש.

צעירה: לא גנבתי, מצאתי. תירגע, אני רוצה להיות בטוחה שזה הכסף שלך.

סוחר: טוב, אחרי שאת כבר יודעת שזה הכסף שלי, תחזירי לי אותו.

צעירה: קודם תגיד לי כמה כסף יש בשקית.

סוחר: מאה ב'יר.

צעירה: נכון. בבקשה זה שלך.

{הצעירה באה לתת את השקית והסוחר חוטף את השקית מידה ומתחיל לספור. הצעירה מתחילה ללכת}

סוחר: רגע אחד, לאן את הולכת? (תוך כדי ספירת הכסף) תני לספור קודם...

צעירה: תזדרז, אני ממהרת.

סוחר: את לא ממהרת - עד שאני אומר אחרת...

(גומר לספור. פתאום בא לו רעיון. פונה לקהל)

לא חסר כלום ברוך השם, יש בדיוק מאה ב'יר, אבל יש לי רעיון, איך אומר הפתגם? "עם שועלים תהיה ראש השועלים", "*השועלים תהיה ראש*" עכשיו, אני יכול להכפיל את הכסף, שימו לב.

(לאישה) בשקית היו מאתיים ב'יר ולא מאה. חסרים לי מאה ב'יר ואני אומר שגנבת לי מחצית מהסכום שהיה לי בשקית.

צעירה: הבאתי לך את השקית וכל מה שהיה בתוכה.

סוחר: תחזירי לי את כל הכסף שהיה בשקית את שומעת!

צעירה: אני לא יכולה להחזיר את מה שלא לקחת.

סוחר: אַתְּ מסתירה אַתְּ זה באיזשהו מקום, אַתְּ חייבת להחזיר אַתְּ מה שלקחת לי.

צעירה: אבל אין לי להחזיר לך אַתְּ מה שלא לקחתי.

סוחר: אַתְּ תחזירי לי אַתְּ מה שלא לקחת שכן לקחת.

צעירה: תגיד מה אתה רוצה ממני? אם אתה מטומטם, אתה רוצה לטמטם גם אותי?

סוחר: אם את לא גנבת, למה את גנבת אותי? תחזירי לי את החצי השני.

צעירה: אני עשיתי לך טובה ואתה מחזיר לי רעה תחת טובה? יכולתי לקחת את הכסף וללכת מזמן.

סוחר: כן אבל החלטת להישאר ולהעמיד פנים של בחורה ישרה והגונה.

{הסוחר חוטף לה את הכובע ומחטט בתוכו כשהוא מתחמק ממנה}

צעירה: תוריד את הידיים שלך מהכובע שלי. (רודפת אחריו) תחזיר את הכובע...

סוחר: זה נמצא בכובע שלך... (כשהוא מגלה שאין בו כלום, הוא משליך אותו)

צעירה: אתה רואה, אין כלום.

סוחר: את מחביאה את זה בשיער שלך...

צעירה: בבקשה, תסתכל.

סוחר: (מחטט לה בשיער ולא מוצא כלום) צפוף... מסולסל... זה לא פה!

תפתחי את הפה. (בודק בפה. הצעירה עושה כבקשתיו) תעשי פה גדול... יותר גדול... תעשי אההה... אין כלום, את בריאה... (הודף את ראשה ממנו)

צעירה: אם היה לי משהו בפה לא הייתי יכולה לדבר אתך.

סוחר: עכשיו תראי לי את היד שלך. (הצעירה מושיטה יד הפוכה) תפתחי אותה. לא ככה, ככה! (מראה) את היד השנייה. (גם מראה לו הפוך) לא ככה, ככה! (מראה) תוציאי את שאר הידיים.

צעירה: יש לי רק שתיים.

סוחר: אתם הגנבים יש לכם זרועות תמנון. את מחביאה את זה פה...

(נוגע בכתפיה, במותניה)

צעירה: (נרתעת ממנו) אל תיגע בי! אתה השתגעת לגמרי, תוריד את הידיים שלך

ממני... עזוב אותי, די! אל תיגע בי, מטומטם אחד! חולה נפש!

סוחר: בית המשפט יגע בך, נוכלת.

צעירה: אני הנוכלת?

סוחר: (קרוב אליה) כן, את נוכלת גדולה.

צעירה: *אני מלפניך אותך*, אל תתקרב אלי... איפפפ אתה מסריח.

סוחר: אני רוצה לבדוק אותך, את בטח מחביאה את זה בגוף שלך שם באיזשהו מקום... תתפשטי!

צעירה: (מאיימת. הוא נרתע ממנה) "תתפשטי!" תגיד לאימא שלך!!! אתה תדבר איתי יפה ובכבוד, אם לא, תקבל ממני מכות כאלה שתהיה נכה כל החיים שלך... תתרחק ממני, חולה רוח, אתה צריך טיפול דחוף.

סוחר: רק נוכלת מתנהגת כמוך.

צעירה: אתה נוכל חולני שצריך ללכת לאשפוז דחוף.

סוחר: את תלכי איתי למשפט.

צעירה: אני לא מפחדת ממך, אני אבוא אתך למשפט וכולם יראו איזה יצור מגעיל ברא אלוהים.

סוחר: בואי למשפט!

{מתנצחים כמו שני תרנגולים}

צעירה: אתה לא מפחיד אותי.

סוחר: וגם את לא מפחידה אותי.

צעירה: וגם אתה לא מפחיד אותי!

סוחר: אז תלכי את ראשונה שאראה אותך אם תברחי! (הולך מאחוריה)

צעירה: אתה ראשון... (הולכת ועומדת אחריו)

{...וכך הלאה בהמשך הקטע}

סוחר: זוזי!

צעירה: זוז!

סוחר: זוזי את...

צעירה: זוז אתה, למה שאני אזוז?

סוחר: לכי את ראשונה!

צעירה: לך אתה ראשון!

סוחר: אני אחרייך!

צעירה: אני אחריך!

סוחר: שנינו נלך!

צעירה: שנינו נלך!

{איך שהם עומדים ללכת נכנסת הזקנה שעדיין מושכת את החבל}

סוחר: רגע, את מסכימה שנשאל את האישה הזקנה אם היא מוכנה לשפוט בינינו?

צעירה: מסכימה אם היא תסכים, ואתה תקבל את כל מה שהיא תחליט?

סוחר: ברור.

פונה לזקנה) סליחה לפרט נכבדה יש לנו איזו מחלוקת

האם את מוכנה לשפוט בינינו?

זקנה: (מסמנת להם) קוצט תאסכו את החבל שלי לפה.

{השניים מושכים את החבל כמו בתחרות משיכת חבל וקצת מתקשים}

סוחר: *למה פה קשה למושק?* למה קשה?

זקנה: (פוקדת בקול) תמשוך ותשתוק!

{ממשיכים למשוך ולבסוף נגלה חמור שמתעקש לא לזוז ונוער נעירות מפוחדות}

זקנה: (לחמור בנועם) *פה ה'90, הם מכירים אותי...*

החמור: (נוער נעירת סרבנות) עי-עה...

זקנה: (לחמור באוזן) לא מספיק שקיבלת מכות על זה שברחת לי היום, אתה רוצה

גם לישון היום בלי אוכל?

חמור: (נעירת כניעה) עהההה...

זקנה: (לחמור) תעמוד בצד ואל תפריע למשפט, זה לא מקום לחמורים.
(לסוחר ולאישה) ואתם מבטיחים לכבד כל מה שאני אחליט במשפט?

צעירה: אני והנוכל, סליחה, והסוחר מוכנים לקבל כל החלטה.

זקנה: אז בסדר גם אני מסכימה.

(לחמור שעומד לידה) אתה עוד כאן? תלך לשם. שלא אראה אותך עומד לידי.
כל הדרך הסרחת.

**{הזקנה מתיישבת על הסלע או בול העץ שנמצא בקצה הבמה ומתעטשת.
מוציאה ממחטה ומקנחת את האף בקול תוך כדי שהיא מסמנת להם להתחיל
לדבר. הצעירה והסוחר מתחילים לדבר יחד}**

סוחר: (יחד) היא גנבה ממני חצי מהכסף...

צעירה: (יחד) אני החזרתי את כל מה שמצאתי...

זקנה: (גוערת בהם) שקט! שקט!

(פאזזה)

עכשיו אני חזרתי מהשוק ושם היה יותר שקט. פה זה לא שוק!

מעכשיו פה זה בית משפט שָׁדָה פתוח! תנו כבוד לשופטת!

סוחר: (כמו ילד) היא התחילה.

צעירה: לא נכון הוא התחיל.

זקנה: אתם שותקים או שאני נותנת לשניכם קנס...

(לסוחר) תדבר אתה ראשון.

(לאישה צעירה) אני מזהירה אותך לא להתערב עד שתקבלי רשות, אני אוהבת

סדר וניקיון. (מתעטשת. מסתכלת על החמור ומנידה ראש שללילה)

סוחר + אישה: לבריאות.

זקנה: שקט, אמרתי! (מתעטשת) יש פה יותר מדי ריח של חמורים...

למי אמרתי להתחיל? לך... נָ... נָ... נָכו...

**{שוב מרגישה צורך להתעטש ובאמצע ההתעטשות מסמנת בידה לחכות רגע,
אך לא יוצא לה העיטוש ונשארת תקועה ומחכה להתעטש.
כולם מחכים כאילו שהם עומדים להתעטש. לבסוף האישה והסוחר מתעטשים}**

- זקנה: הרסתם לי את הבריאות. אם עוד פעם אחת תתערבו בבריאות שלי זה יחשב כבזיון בית המשפט ותקבלו קנס גדול! או שאני מתפטרת! (לסוחר) ספר כבר מה קרה, למה אתה מחכה?
- סוחר: (נע כעורך דין חשוב) כבוד השופטת, שכבתי מתחת לעץ הנמצא בקצהו הדרומי של הכפר. השמש היוקדת הכתה על ראשי בחום לוחט של הקיץ, ציפורים לא צייצו, אפילו פרפרים לא חיזרו...
- זקנה: מה הקשקושים האלה? דבר ישר לעניין ואל תספר לי סיפורים. (לועגת לו) "ציפורים לא צייצו, פרפרים לא חיזרו" ... אתה סופר או שאתה סוחר?
- סוחר: איבדתי שקית מתחת לעץ ובה היה סכום של מאתיים ב'יר והאישה הזאת מצאה את הכסף. בהתחלה לא רצתה להחזיר לי ועשתה את עצמה שלא יודעת על מה אני מדבר. היה ויכוח גדול בינינו. היא אמרה שלא היו מאתיים ב'יר... ואני אמרתי שכן היו מאתיים, היא אמרה שלא היו... ואני אמרתי...
- זקנה: (קוטעת אותו) ...אתה אל תספר את הסיפור שלה, מה שהיא אמרה, היא תספר, אז תדבר לעינייני...
- זקנה: (מתעטשת בסדרה של עיטושים קצרים ומהירים, ברצף אחד אחרי השני)
- סוחר + אישה: לבריאות.
- זקנה: מה אמרתי?
- צעירה: שאסור לנו.
- זקנה: נכון, אסור לכם "לבריאות" אותי... (לסוחר) ואתה תדבר ישר לעניין.
- סוחר: אז אני איבדתי את השקית הזאת.
- זקנה: אני רואה שהיא אצלך ביד.
- סוחר: כי היא החזירה לי אותה.
- זקנה: אתם חושבים שהסכמתי להיות שופטת שתעשו ממני צחוק? (בולמת עיטוש בקול משונה)
- זקנה: אתם רואים? אתם עושים לי את אותה אלרגיה שהחמור שלי עושה לי, תמשיך כבר...

- סוחר: כבוד השופטת, בשקית שהיא החזירה לי היה רק מאה ב'יר במקום מאתיים ב'יר.
- זקנה: ואתה בטוח במאה אחוז שבשקית שלך היה מאתיים ב'יר?
- סוחר: במאתיים אחוז מאתיים ב'יר בדיוק, כבוד השופטת.
- זקנה: (מסמנת להביא את השקית. הסוחר מוסר לזקנה. פונה לאישה הצעירה) ומה יש לך להגיד?
- צעירה: לא היה ולא נברא, האיש הזה הגיע למקום כולו נרעש, נרגש ונסער עד שלפתע... (מפסיקה כי הזקנה עומדת שוב להתעטש)
- זקנה: למה עצרת?
- צעירה: אפשר להמשיך?
- זקנה: אני אמרתי לך להפסיק? אתם הורסים לי את הבריאות, תמשיכי כבר.
- צעירה: אני מצאתי את השקית, פתחתי אותה, ולא היה כתובת של מי השקית ובפנים היו מאה ב'יר, ברגע שהבנתי שהאיש הזה איבד את השקית עם הכסף, מיהרתי להחזיר לו את כל מה שמצאתי, בהן צדקי.
- זקנה: טוב, אני פוסקת, גוזרת ומחליטה.
- (לצעירה) ראשית חוכמה, בית-המשפט ייקח לעצמו עשרה, עשרים ב'יר עבור הוצאות המשפט, (מוציאה ולוקחת לעצמה)
- סוחר: עשרים? *מה את עושה? לא כל הפנה?*
- זקנה: *זה לא יעזור לך שאתה מצטרף אליי באמהות.*
- סוחר: אבל זה הכסף שלי.
- זקנה: עכשיו כבר לא.
- (לצעירה) ואת תשמרי בשקית את שאר הכסף עד שיבוא מי שאיבד את השקית ויתאר את מה שיש בתוכה מאה ב'יר אחרי שתיקחי בחשבון את הוצאות בית-המשפט. ואם אחרי שלושה חודשים לא יגיע אף אחד אלייך, הכסף יהיה שלך כחוק. (מקישה במקל)
- סוחר: רגע, ומה אתי?

זקנה: לך אסור להתקרב אליה בכלל ולא לדבר אתה אפילו מרחוק. ותזכור שאסור לך להיות אתה בשום קשר. ובינתיים תמשיך לחפש את השקית שלך עם המאתיים ב'יר וכשתמצא אותה, תבוא אלי עוד פעם. אני מסתובבת כאן כל הזמן...

הזקנה עומדת להתעטש ונתקע לה העטוש ולא יוצא, וכך גם לשני האחרים. עד שלבסוף נכנס החמור, מסתכל עליהם ומתעטש במקומם. תוקעים בו מבט קפוא}

כולם: (לחמור) *אפואותו*

חמור: עשיתם לי אלרגיה... נמאס לי מכם...

החמור בורח כשהוא חוצה את הבמה לצד השני ובידיו החבל והחבילה של הזקנה. היא רודפת אחריו כשהיא מנופפת במקלה באיום}

זקנה: לאן אתה בורח, חמור בן כלב? תחזיר לי את החבל והחבילה...

{הסוחר והצעירה מתפקעים מצחוק. מבטיהם נפגשים ומיד מפסיקים}

סוחר: תביאי לי את הכסף שלי בחזרה.

צעירה: לא.

סוחר: את בחורה טובה ואת יודעת שזה הכסף שלי, נכון?

צעירה: נכון, אבל השופטת החליטה אחרת.

סוחר: (כורע ברך ומתחנן) בבקשה, יש לי חמישה ילדים ועכשיו הם יהיו בלי אוכל!

צעירה: (לא עונה)

סוחר: אני אלמד אותך לרקוד ואת תתני לי את הכסף שלי בחזרה. בבקשה, את מסכימה?

צעירה: (לאחר היסוס) אולי. קודם תראה איך אתה רוקד.

סוחר: (תוך כדי שהוא מלמד אותה לרקוד הוא מעיר הערות והוראות) לא ככה, ככה עם הכתף ימינה... ימינה... את רואה?... עכשיו שמאלה... שמאלה... ככה

עכשיו בשני הכתפיים... לא כמו ברווז... (אחרי שהם מסיימים את הריקוד)
עכשיו תתני לי.

צעירה: לא ככה רוקדים... (פתאום מתחילה להפגין ריקוד מדהים בביצועו)
(תוך כדי ריקוד) קודם תבטיח שלא תעשה דברים כאלה אף פעם.

סוחר: אף פעם, לעולם לא.

צעירה: בבקשה... (מוסרת לו את הכסף ויוצאת)

סוחר: תודה רבה לך, את בחורה טובה וישרה... (לכסף, תוך כדי יציאה לכסף)
כסף כספים שלי התגעגעתי אליכם, חזרתם לאבא, אני לא אעזוב אתכם
לעולם... (מנשק את הכסף. יוצא)

צעירה: (מראה שטר שהיה חבוי בידה. מריחה אותו) ריח משגע.

אור יורד. חושך.